

[Vaidemar Thomsen.]

Vælgere vilde skrive under paa. Men dette at fremstille et Medlem af sit eget Parti som en mindre værdig Person, det maa altsaa være passende, hyorimod det at sige Sandheden om en politisk Modstander er i høj Grad foragteligt.

Man beskylder specielt mig for personlig Nedrakning, men undlader klogeligt at nævne bestemte Eksempler, simpelt hen af den Grund, at jeg aldrig har beskæftiget mig med de Herrers private eller personlige Livsførelse, aldrig. Men maaske jeg tør forvente, eftersom det ærede Medlem Hr. Krag bliver urolig i Sædet, at det ærede Medlem, der i Regelen fører an i Beskyldningerne mod mig, her vil føre Bevis for sine Paastande, f. Eks. den, at hele min Valgkampagne kun bestod i en gennemført Nedrakning af det ærede Medlem personlig.

Som Mester er, saa følger ham Svende. Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen, som jeg ellers af gode Grunde skal forbigaa i Stilhed, raabte „uredelig“ efter mig, og paa den Maade trakterer man mig med Injurier Dag efter Dag, i Taler og i Venstres Hundreder af Aviser. Men hæng bare i, det gaar storartet for vort Vedkommende! I Givekredsen, hvor det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen er valgt, blev der ved Valget i 1932 afgivet over 7 000 Venstrestemmer; det ærede Medlem fik ved sidste Valg under 5 000, saa det forekommer rigtignok mig, at han har nogen Grund til at gaa stille med Dørene.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen, altsaa endnu et af Venstres nye Medlemmer, var saa venlig i sin Jomfrutale at søge at belære mig. Erfarende Mand er god at gæste, og det ærede Medlem, der bebrejdede Det frie Folkeparti, at vi splitter Landbruget, burde have fortalt lidt om, hvad det er, Landbruget skal samles om. Det ærede Medlem maa ikke have fulgt særlig godt med, hvis han ikke ved, at det Splittelsesarbejde, som han taler om, er besørget for Aar og Dag siden; dette Splittelsesarbejde begyndte, da Venstre gik ind i den hasarderede Valutapolitik, der indledes efter Anbefaling af forhenværende Undervisningsminister Byskov, Byskov, der for Resten splitter godt løs endnu ved at haane Landbruget, naar Lejligheden gives; saa sent som under Valgkampen udtalte denne, saa vidt jeg ved dobbelt pensionerede Mand, at Landbrugets Krav er Retfærdighedens Mod sætning, at Tvangsauktionerne burde gaa deres Gang, Kronen er nedskaaret til det

halve, sagde Byskov, men i Retfærdighedens Navn vil Bonden have mere endnu!

Er det maaske en saadan Taktik, det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen blæser til Samling om? Nej, Splittelsen af dansk Landbrug, den er for længst lykkedes til Fuldkommenhed, og de, som har besørget den, er aabenbart revnende ligeglade, for de har i mange Tilfælde deres paa det tørre.

Spørgsmaalet er nu, om det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen og andre, der forhaabentlig mener Landbruget det godt, vil være med i et Samlingsarbejde, der kan faa praktisk Betydning for et betrængt Erhverv. Forud for Valget nu i Oktober var der i Virkeligheden skabt en Enhedsfront i Landbruget. De mange Afstemninger, der foretoges Landet over i Mejerier og Slagterier, var et Vidnesbyrd om, at danske Bønder fra Vesterhav til Østersø, fra Skagen til Gedser, var besjælet af Bondetogets Aand. Enigheden, som den kom til Udtryk paa Odense-Mødet, paa Amalienborg Plads, var i Virkeligheden gode Varsler for Fremtiden. I dette mærkede vi, der var Deltagere i Bondetoget, noget af Vaarens Budskab for dansk Landbrug, og den tilsyneladende Splittelse, som samtlige de store Partier gennem deres Valgagitation o. s. v. har fremkaldt, den betyder forhaabentlig ikke mere end lidt Rimfrost i April Maaned.

Maaske dog det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen og andre, der har saa klippefast en Tro paa Forhandling, vil indrømme, at det ikke var Oppositionen her paa Rigsdagen, der fremkaldte Valget. Nej, Statsministeren havde det netop saa hyggeligt og saa rart med alle de store Partier, og han havde saamænd, som det maaske vil erindres, forberedt sig paa en Rekreationsrejse til Amerika. Men pludselig laa Ferien, Sejlsads og det hele i en Pærevælling. Ja, men hvad var der da sket? Dette simple, som burde være sket for mange Aar tilbage: den danske Bonde rejste Hovedet, sindigt, men bestemt, nu skulde der endelig gøres op med vore Sejppinere.

Odense-Mødet med dets enstemmige Beslutning var i Virkeligheden det første, der vakte Røre i Andedammen; og da den tidligere Justitsminister med sit Politikk ikke kunde standse Bondetoget, saa blev Statsministeren klar over, at det hele ikke var Løjer og Langkaal. Det Krigsskib, der skulde have ført Statsministeren til U. S. A., blev der saa slet ikke Brug for. Han maatte i Stedet for — for at bruge